

ת"פ 47448/10/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47448-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) 06 מאי 2015

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

הנאשם

גזר-דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, היזק לרכוש בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק. כתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם מחזיק שני אישומים: בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 22.10.2014 בשעה 22:00 לערך הגיע הנאשם לביתו בירושלים ודפק על דלת הבית. בנו של הנאשם שהינו בן 18 פתח לנאשם את הדלת. הנאשם נכנס והלם בבנו באמצעות אגרופיו בפניו, בחזהו ובכתפו. באותו מעמד שבר הנאשם כוסות קפה שהיו מונחות על שולחן הסלון. בגין אישום זה הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש בזדון. בהתאם לעובדות האישום השני, כ- 10 ימים לפני האירוע המתואר באישום הראשון ובהזדמנויות שונות במהלך החודשים האחרונים, איים הנאשם שלא כדין על אשתו באומרו כי יעשה מה שעשה בן הדודה לבת זוגתו - רצח אותה והתאבד. בגין אישום זה הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. ב"כ המאשימה, עו"ד בינשטוק, טען כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ובגין האישום השני - בין מאסר מותנה ל- 12 חודשי מאסר בפועל. לגישת המאשימה, יש למקם את הנאשם ברף הבינוני של המתחמים הנטענים, ולהטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד טרונשווילי ועו"ד קאסה, טענו כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע ממאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בפועל, ובגין האישום השני - בין מאסר מותנה למאסר קצר בעבודות שירות. שני הסנגורים עמדו על נסיבותיו האישיות של הנאשם ועל השיקולים לקולא ועתרו להסתפק בימי המעצר (למעלה מ- 6 חודשים).

הנאשם בדבריו לפניי עמד על מצבה הסיעודי של אמו הקשישה ועל כך שכאשר הוא מאחורי סורג

ובריח אין מי שיטפל בה. כמו כן, ציין הנאשם כי מעשיו נשוא כתב האישום היו טעות והוא מתחרט על כך.

4. הנאשם ביצע **מספר עבירות**. בנסיבות העניין אני סבורה כי כל אחד מהאישומים מהווה אירוע נפרד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת. זאת בשים לב לכך שכל אחד מהאישומים בוצע בזמן אחר, כלפי נפגע עבירה אחר, כאשר העבירות אינן זהות בשני האישומים.

5. **בכל הנוגע למתחמי העונש ההולם - הערכים החברתיים** שנפגעו בגין העבירות בהן הורשע הנאשם עניינם בשמירה על שלמות הגוף מפני פגיעה פיזית, וכן בהגנה על תחושת הביטחון האישי ועל שלווה הנפש של הפרט. הצורך להגן על ערכים אלה מתחדד כאשר עבירות האיומים והאלימות מבוצעות בתא המשפחתי שאמור להוות מקום מבטחים ותחת זאת הופך למקום בו שולט כוח הזרוע והפחד. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ממשית שכן הנאשם נקט באלימות פיזית כלפי בנו בן ה- 18 וכן איים איומים מילוליים קשים שהופנו כלפי חייה של אשתו.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות - באישום הראשון הודה הנאשם כי תקף את בנו בן ה- 18 באמצעות אגרופיו בפניו, בחזהו ובכתפו וכן שבר כוסות קפה בבית. מדובר במעשים הנושאים עימם חומרה וכיעור בשים לב לכך שמדובר באלימות של אב כלפי בנו. לצד זאת אציין כי לא מדובר בבן קטין, אין טענה לשימוש באמצעי חם או קר ואין טענה לגרימת חבלה גופנית.

באישום השני הודה הנאשם כי טרם אותו אירוע ובהזדמנויות שונות איים על אשתו כי ירצח אותה ויתאבד כפי שעשה בן הדודה לבת זוגו. מדובר באיומים חמורים כלפי חייה של המתלוננת תוך הפניית למקרה טראגי אחר שככל הנראה מוכר לה באופן המקנה מוחשיות לדברי האיום המילוליים. לצד זאת אציין כי האיומים לא לוו בשימוש בנשק חם או קר וכן לא הופעלה כלפי האישה אלימות פיזית כלשהי.

הרקע לביצוע העבירות נעוץ בין היתר בשתיית אלכוהול על ידי הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת בנוגע לאלימות פיזית של אב כלפי בנו (אף כאשר מדובר בבגיר כבן 18) ובנוגע להשמעת דברי איומים חמורים חוזרים ונשנים כלפי חייה של בת זוג, מבוססים על עונשי מאסר בפועל. במקרים קלים בנסיבותיהם, יכול ריצוי העונש להעשות בדרך של עבודות שירות, ובמקרים חמורים יותר מדובר בעונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה - בשים לב לערכים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים, ובהתחשב בענישה הנוהגת, אני סבורה כדלקמן:

מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון (עבירות היזק לרכוש בזדון ותקיפה סתם של הנאשם כלפי בנו כבן ה-18, בלא גרימת חבלות ובלא שימוש באמצעי חם או קר), נע ממאסר קצר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישום השני (עבירת איומים כלפי חייה של בת הזוג באופן חוזר ונשנה תוך הפניית בת הזוג למקרה קודם המוכר לה בו הבעל רצח את אשתו והתאבד), נע אף הוא ממאסר קצר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

לא מצאתי מקום לחרוג ממתחמים אלה לקולא או לחומרא.

6. **אשר לגזירת העונש בגדרי המתחמים שנקבעו** - בהקשר זה יש לשקול נתונים שהינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40"א לחוק העונשין.

לקולא, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם. מדברי הסנגורים עולה כי מדובר באדם כבן 50, נשוי ואב ל-8 ילדים המטפל באם עיוורת וסיעודית אליה הוא קשור שכן היא גידלה אותו לבדה כל חייו. שני הסנגורים עמדו על כך שכאשר הנאשם מצוי מאחורי סורג ובריה קיים קושי רב בטיפול באמו של הנאשם. כמו כן, ההגנה אישרה כי לנאשם בעיית אלכוהול אולם צוין כי במסגרת הליכי המעצר לא נמצאה חלופה טיפולית בשפה האמהרית ולפיכך נותר הנאשם עצור מאחורי סורג ובריה. לכל אלה אוסיף כי לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם נטל אחריות והודה במעשים באופן שייתר את הצורך בשמיעת המתלוננת והבן. בעיניי יש לתת לנתון זה משקל זה ממשי. הנאשם אף הביע חרטה בדבריו לפניי.

לחומרא, יש לשקול את העובדה כי לנאשם עבר פלילי רלוונטי. עיון בגיליון ההרשעות הקודמות וכן בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם במאי 2014 בת"פ 11733-01-14 מעלה כי הנאשם כבר הורשע בעבר הלא רחוק בעבירות של אלימות כלפי בת זוגו תוך גרימת חבלה של ממש. באותו תיק עמד ביהמ"ש בין היתר על כך שלנאשם מאפיינים של שימוש לרעה באלכוהול. באותה פרשה נגזר על הנאשם 4.5 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו (במאמר מוסגר אומר כי לא הוטל באותו גזר דין מאסר על תנאי, ולפיכך אין מאסר מותנה בר הפעלה בעניינו). נראה כי הנאשם נמנע מלטפל בבעיותיו המובילות אותו לדפוסים אלימים בתוך המשפחה. המעשים הם חוזרים ונשנים והדבר נזקף לחובתו. לכך יש להוסיף את הצורך בהרתעת היחיד, כמו גם הרבים, מפני הישנות העבירות.

באיזון בין מכלול השיקולים אני רואה להשית על הנאשם עונש המצוי קרוב לרף הבינוני של המתחמים שנקבעו. מאחר ששני האישומים עוסקים בעבירות של אלימות במשפחה שבוצעו בחודשים האחרונים, אראה לגזור על הנאשם עונש כולל בגין העבירות בהן הורשע.

7. אשר על כן, ונוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים.

ג. מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

גזר הדין יפורסם ברבים ללא פרטים מזהים של הנאשם והמתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ה, 06 מאי 2015, במעמד הצדדים.